

Dok stvaram umetničko delo

Ponekad, kad ne radim posebno dok neko snežno osećanje preovladava u meni, volim da stvaram neko delo koje će iskazivati moje osećanje u vidu pesme, ili retko kad slike.

Mnogi ne razumeju moja dela, to jest, pesme. Obično ih pišem na engleskom jeziku, po uzoru na muziku koju slušam. Svaku pesmu koju napišem, zamislim u određenom ritmu, koju zavisi od trenutnog osećanja. Pošto slušam strani rok i hard-rok, koji nije često slušan u mojoj generaciji, moja dela podsećaju na to. Verovatno ih zato ne razumeju, niko se ne udubi i skoncentriše na tekst koji napišem, ne pomisle da se možda iza jednog teksta koje potpuno druga priča koja iskazuje nečija snažna osećanja. Svi misle da je ta vrsta muzike loša, vrištanje bez razloga, čak i kad čuju električnu gitaru odmah prekinu sa slušanjem i slično, dok ja za vreme kada stvaram slušam tu muziku, mislim o tom osećanju i pišem tekstove koji izražavaju mnoga osećanja i stvari u životu. Kad bi neko napisao muziku za tekstove mojih pesama voleo bih da budu u tom ritmu roka.

Još uvek nisam siguran da će većina onih koji pročitaju moje pesme uspeti da ih razumeju, tako ću ih još neko vreme zadržati za sebe.

Veljko Vlahović 8/3

Smisao pripovetke "Nemušti jezik"

Nemušti jezik pomaže čoveku da upozna svoju okolinu. Svaki čovek bi želeo da ga zna jer bi tada bio drugačiji od ostalih. To je na neki način dar koji može biti i opasan. Može se unaprediti sa pripovetkom u kojoj čobanin mora svojim životom da čuva tajnu koju samo on zna. To omogućava čoveku da vidi i razume svet oko sebe na drugačiji način. Daje mu sposobnost da se sporazume sa životinjama iz svoje okoline. Da bi neko dobio nemušti jezik, mora da bude pre svega dobar čovek, a na drugom mestu i hrabar. Nemušti jezik donosi i svoje loše strane kao što je odricanje od mnogo čega.

Mislim da nemušti jezik može imati svaki čovek koji zna da ga koristi na pravilan način. Znati i imati nemušti jezik znači promeniti život iz korena.

Sanja Korba 8/3

Uživam u ranoj jeseni

Iako je ovo leto bilo prilično kišovito, srećna sam što je jesen konačno tu. Srećna sam zbog sitnica koje zapravo imaju veliki značaj.

Jesen je najbogatije godišnje doba, a ja volim da ga zovem i "zlatno doba". Zlatno je lišće koje se skulja u gomile pored puta. Zlatne su krošnje kojima vetar polako skida list po list. I sve to, zajedno još više odiš lepotom kada se pojavi toplo jesenje Sunce. Većina ljudi ne misli da je to Sunce toplo već se brižno ušuškaju u svoje tople kapute. Nekako užurbano hodaju i pogledi su im tmurni baš kao i ponekad nebo iznad njih. Oni malo manji ljudi, odnosno deca, više se ne igraju ispred moje zgrade. Ne čujem više odzvanjanje lopti i veselu dečiju graju. Verovatno imaju više obaveza oko škole. Međutim, kada odem u školu vidim da se ta dečija graja preselila u školsko dvorište. Tada mi bude mnogo lakše. Ja lično volim jesen. Volim kada puste grejanje u zgradi. Volim da pijem čaj, gledajući kroz prozor i posmatrajući kako vetar tera lišće na zemlju. Ponekad izađem napolje i protrčim kroz ulicu, šutirajući ostalo lišće.

Volim jesen, jer kada donese sa sobom svoje čarolije, nemam osećaj da se promenilo godišnje doba, već cela planeta.

Sara Pastor 6/2

Jesen je obojila moj kraj

Jesen je konačno stigla u moj kraj. Lišće se osušilo i otpalo. Ceo moj kraj se obojio u lepe boje jeseni. Suvo lišće tamno braon boje obojilo je ceo moj kraj. Jesen je sa sobom ponela kišovite i hladne dane. Takođe, donela je i vrlo lepe i ukusne plodove kao što su na primer: orahe, lešnike i još mnogo drugih i lepih zrelih i ukusnih voćki. Ljudi su počeli da beru kukuruz, da žanju žito i da se polako pripremaju za zimu. Takođe, počeli su da pripremaju ogrev jer jesen je hladno doba godine. Na nekim poljima samo vidiš poneku pticu kako traži sebi zrno kukuruza ili žita. Sve ređe mogu se napolju deca igrati jer ih jesenji kišni i hladni dani oterali. Ljudi su mrzovoljni i često im se spava. Trava više nije zelena i bujna kao proleće nego je požutela i osušena. Cveće je oterela hladna i oštra jesen. Ptičice su prestale da poje svoje pesmice i pčelice da zuje. Napolju se samo čuju razigrane i bučne mašine. Golo drveće se osušilo. Nastao je muk. Napolju, u prirodi više nema nikoga.

Iako je jesen hladna i oštra ona je ipak lepa i donosi mnogo ukusnih plodova. **Teodora Misirlić 5/3**

SREĆA

Sreća je nešto najveće,
Malo manje od ovog sveta,
Ne može stati u vreće,
Ali može još više od cveta.
Sreća je kad imaš druga,
I kad se sa njim raduješ,
Sreća je kad se zaljubiš,
A ne sa tugom samuješ.
Sreća je kad imaš porodicu,
Jer sreća je dobar drug,
I zato se raduj smehu
I deli sreću u krug!

Pavle Radović 5/3